

Huma... co? To je něco k jídlu?

Autor: Radim Lhoták

Typickým znakem pokleslého myšlení západní civilizace je devalvace a převrácení všech přirozených hodnot lidskosti. Dnes je již zcela běžným jevem, že termíny, jimiž se má vyjádřit pokročilý duch Západu, mají opačný obsah, než by odpovídalo jejich významu. Demokracie nemá nic společného s vládou lidu, svoboda jedince ve své individualistické koncepci vede k jeho podrobenosti globálním silám a pádu do otroctví, stejně tak humanismus mající ve svém slovním základu člověka jako předmět nejvyšší péče a zájmu má při svém uplatňování coby ideologický směrnic života evropských národů ryze ponižující dopad na lidskou důstojnost.

V prvním ohledu, jímž se určuje vnitřní sounáležitost Evropanů, má současné pojetí humanismu za následek stav, při němž libovolný evropský národ již nelze vnímat jako organickou pospolitost. Každé společenství hodné toho jména musí být totiž vnitřně homogenní, soudržné a schopné se sjednotit na základních ideách a podmínkách suverénní existence. Jestliže evropský humanismus deklaruje člověka jako světoobčana, jehož vnímání ostatních lidí a vztahu k nim nerozlišuje kulturní a morální založení toho kterého člověka, nýbrž odkazuje se na jakési univerzální principy lidskosti bez ohledu na původ, rasu, pokrevní vazby, duchovní orientaci, náboženství, světonázor a vposled i celkovou fyzickou a duševní dotvořenost, nuže takový myšlenkový směr nemá nic společného s člověkem v jeho bytostné a přirozené podstatě. V důsledku vede k naprosté ztrátě morálního jednání a ke ztrátě identity, která je nutná pro základní hodnotovou orientaci každého lidského jedince.

Neméně zhoubným znakem humanismu je jeho zaměření na hmotné podmínky lidského života, čili na život jako takový, na jeho psychické determinanty a fyzické žádosti. Potlačení duchovní složky člověka skrývající vyšší kosmický princip v každém z nás se tak odloučilo lidské bytí od transcendentálních zdrojů poznání a svědomí nezávislého na materiálních podmínkách lidské existence. O nic lépe na tom není ani křesťanské pojetí humanismu, které každému jedinci bez rozdílu přisuzuje rovný podíl na boží milosti, pokud v pokoře otrocky odevzdá svoji duši Bohu. Obě tyto varianty popření božské substance v člověku samotném přímo zabraňují tomu, aby lidé ono vyšší Já sami v sobě vůbec hledali, natož aby podle něho v dobré míře a s čistou myslí jednali. V důsledku se tak popírají i rasové rozdíly lidských pokolení odlišujících se původem i světským posláním zděděným po svých prapředcích.

Humanismus ovšem neničí pouze vnitřní ustrojení a vlohy lidských ras snahou o jejich smíšení a homogenizaci, ale ideologií multikulturalismu a emancipací menšin brojí proti ryzí mentalitě jednotlivých národů, mentalitě, která se ukovala životem generací jednoho a téhož rodového společenství na společné hroudě, v horoucích zápasech o uhájení vlastní domoviny, v potu

tváře na zušlechťování krajiny a budování všech opěrných pilířů rodné državy. Tato mentalita podmíněná krví, podnebím, místem, umem předků a ryzím duchem je dědictví, jaké je hodno oběti jedince ve prospěch celku a jeho vlasteneckého odhodlání. Pouze hloubka národní svébytnosti, vytříbenosti a hlasu srdce může být inspirací a obohacením pro sousedské národy, a to za podmínky, že bude uchována ve své původní čistotě.

Pod ideami evropského humanismu, jenž se stal zlomyslnou mantrou evropské integrace a celé globalizace, páchají evropské národy postupnou sebevraždu a otevírají tak prostor invazi cizích, rasově nekompatibilních a jen o jejich hmotné bohatství usilujících hord migrantů. Mysl i srdce těchto invazivních vetřelců nehoří úctou a náklonností k našim zemím a kultuře. Jejich záměrem je zmocnit se západních držav, zničit poslední zbytky svébytnosti Evropanů, nastolit vlastní společenský řád a z Evropanů samotných učinit vyhnance ve vlastních domovech.

Úpadek a morální vyplenění evropských národů má prozatím své těžiště v těch západních zemích, které sklízí plody své špatné karmy z dob vlastní imperiální a koloniální politiky. Slované jsou dosud tímto proudem vetřelců nedotčeni. Nemůžeme se ale nechat uspat pocitem, že tomu tak bude napořád. Globální mocnosti, které migrační infiltraci evropských národů podporují, vždy usilovaly právě o slovanské země a jejich územní bohatství, jež si Slované vždy srdnatě bránili. Naše genetické vlohy a vnitřní nezlomnost jim vždy byly trnem v oku. Jsme potomci Velké Rasy, nositelé slovansko-árijského ducha, jemuž nikdy nebylo vlastní otroctví ať vnitřní nebo vnější, v srdcích si neseme rodovou paměť naší slavné védické minulosti a semeno pravé lidskosti našich předků a praotců. Proto je nezbytné, abychom se po vzoru současného Ruska vzepřeli diktátu západních elit a jejich moci podepřené finančním kapitálem, rozkladnou ideologií a válečnými strategiemi, jimiž již staletí páchají genocidu na našich národech.

Pro naši budoucí existenci je naprosto nutné, abychom opustili Evropskou unii i NATO a hledali spojenectví tam, kde se nacházejí naše kořeny, v širé, blahosklonné a věčné Rusi. Vnitřní síla a pocit vlastenectví je vše, co nám po staletí kolonizace, germanizace, anglikanizace a zrad západních partnerů zbylo. Vlastenectví je morální opora, kterou nám nikdo nemůže vzít, pokud se z nás nestanou hladové ovce hledící zkormouceně na naše rozkradené pastviny a chudé příbuzné, jež si bohatí politici, propagandisté a zaprodanci vládnoucích korporací opékají na rožni.

Úvaha vyšla původně na **blogu autora**.